

TÌNH CA 19

Em nằm nghe đêm khuya mưa rơi
Gió lùa cành cây lá toì bời
Thôn thừê nhớ anh hồn thoát xác
Bay tìm anh như bóng ma trời.

Tìm anh làm gì trong giấc mơ
Để rồi tiếc nuối tình dang dở
Ta xa nhau ngàn trùng cách trở
Lấy gì nối lại mối duyên tơ.

Ấm áp biết bao bộ ngực anh
Tựa đầu ôm chặt lấy mảnh tình
Em ước thời gian dừng lại mãi
Như đã thành tượng đá rêu xanh.

Em mừng dù chỉ được gặp anh
Trong khoảnh khắc ảo ảnh mong manh
Thực hiện những gì em mong ước
Dữ trụ hoan ca trong tay anh.

Anh cho em mùa xuân thắm tươi
Làn môi ánh mắt nụ cười vui
Hoàng hôn trải rộng trên đồi núi
Gói ghém tình em tặng anh thôi .

Muôn đời em yêu anh thiết tha
Thời gian không thể xóa tình ta
Cây khô lại đâm chồi nảy lộc
Mỗi độ xuân về sau cơn mưa.

Em mong được như nước ven bờ
Để sóng lòng khỏi cuộn dâng xa
Rời rơi xuống biển thành bọt trắng
Vỡ tan đi một bản tình ca.

Lê Thị Kim Anh

(Trùng Dương 1960-1967)